

ИВАН ВАЗОВ НА КОКИЧЕТО

chitanka.info

Първото, що видях сложено на масата си

*Кокиче белоснежено,
о, цвете мило, нежно,
любвам ти се аз —
на пролет благодатна
усмивчица приятна
във тоя ранен час.*

*Дошло ни си в дни бурни,
а небеса лазурни
сънуваш, мило, ти.
Кат теб и ние, цвете,
бленуваме съгрети
от хубави мечти:*

*да видим, че се ражда
пред нази пролетта,
да утолиме жажда
за щастъе, красота;*

*да видим въз земята
на вихрите, теглата
ден ясен да изгрей.
И Господ от небето
в домът ни и в сърцето
мир сладостен да влей.*

*Копнейм — о, как копнейме!
за радост, за любов,
живот да заживейме
в труд плодотворен, нов;*

*въз пепелта за зидим
честити бъднини,*

*конеца веч да видим
на бури, крѣвнини*

*и в ножница да завре
ръка юнашка меч —
за мирно дело веч;
в чело венчано с лаври
пак мисъл да загрей,
нов идеал да зрей...*

*Таз пролет, нам любима,
душата ни мечтай —
но дълга и без край,
без есен и без зима,
със безконечен май!*

*Кокиче белоснежено,
дошло в тоз ранний час,
о, цвете мило, нежно,
любвам ти се аз.*

Януари 1916 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.